

Hier woont mijn huis*

Vijf variaties op wonen en waanzin

Het Museum Dr. Guislain neemt zijn eigen bijzondere architectuur als inspiratie voor de presentatie van vijf variaties op 'wonen en waanzin'. Hoe gaat men om met psychiatrisch architecturaal erfgoed? En hoe heeft 'wonen en waan' kunstenaars en outsiders geïnspireerd?

CHRISTOPHER PAYNE

Asylums. Inside the closed World of State Mental Hospitals

Het grote psychiatrische gesticht, in vorige eeuwen gezien als hét antwoord op de waanzin, staat er nu wat apart en verloren bij. Christopher Payne (New York, USA) legde in 2009 met een uitzonderlijke precisie de grote en verlaten psychiatrische gestichten in de Verenigde Staten op foto vast: op zoek naar tekenen van bewoning, van huiselijkheid, van intimiteit in de verlaten mastodontische architectuur. UR architects documenteren de gelijkenissen en verschillen met de situatie in ons land.

PETER GRANSER

J'ai perdu ma tête

Peter Granser (Stuttgart, DE) maakt met deze reeks een fotoverslag van zijn bezoek aan een psychiatrische instelling in Normandië. De fotograaf gaat op zoek naar sporen van leven in de anonieme ziekenhuisomgeving. Een kuil in een muur, tekeningen op de vloer, een onopgemaakt bed: tekenen van zich een plek toeëigenen.

EDDO HARTMANN

Hier woont mijn huis

Eddo Hartmann (Amsterdam, NL) laat de bezoeker getuige zijn van de opmerkelijke toestand waarin hij zijn ouderlijk huis terugvond: een onthutsende combinatie van stijl en de ontrafeling van leven.

ROBERT GARCET – JUUL SADÉE – RALPH NOORT

Schaal 1:200, een triptiek

Robert Garcet (Eben-Emael) ontwierp tijdens zijn leven (1912-2001) een vreemde toren: het meest imposante en beroemde 'folly' (de term staat voor 'zottheid') in de Belgische architectuur. Een reuzengrote maquette wordt tentoongesteld samen met kunstwerken uit de toren. Juul Sadée verweeft het gedachtegoed en werk van Robert Garcet met haar eigen werk en dat van Ralph Noort tot een 'situatie'. Hierbij is hun gemeenschappelijk uitgangspunt: 'rencontrer, penser, créer'.

WONEN EN WAANZIN

Outsiderkunst

Outsiderkunstenaars inspireren zich elk op hun manier op het thema: van huis en thuis tot dakloosheid.

PRAKTISCHE INLICHTINGEN RENSEIGNEMENTS PRATIQUES PRACTICAL INFORMATION

Openingsuren :

di-vr : 9-17u / za-zo : 13-17u

Heures d'ouverture :

ma-ve : 9-17h / sa-di : 13-17h

Opening hours :

tu-fr : 9-17h / sa-su : 13-17h

Gesloten/Fermé/Closed :

op maandag/le lundi/on Monday

Toegangsprijzen/Entrée/Entrance :

6€

4€ (reductie/réduction/reduction)

1€ (-26j)

0€ (-12j, Vrienden van het museum)

Museum Dr. Guislain

Jozef Guislainstraat 43, B-9000 Gent

Tel +32 (0)9 216 35 95

Fax +32 (0)9 216 35 85

info@museumdrguislain.be

www.museumdrguislain.be

Tram 1 : stop Guislainstraat

© Peter Granser

Het Museum Dr. Guislain is een realisatie van de Broeders van Liefde. Maatschappelijk zetel: vzw Museum Dr. Guislain, Stropstraat 119, B-9000 Gent

Vu. Broeder Dr. R. Stockman, Stropstraat 119, B-9000 Gent
ontwerp: Dooreman & Pjotr

MET DE STEUN VAN

Met steun van de Vlaamse overheid

Museum Dr. Guislain Gent 16 juni – 16 sept 2012 vijf variaties op wonen en waanzin

Christopher Payne, Buffalo State Hospital, Buffalo, New York, 2003

Hier woont mijn huis

* een uitspraak van Wouter De Ryck, neef van beeldend kunstenaar Anne-Mie van Kerkhoven.

© Christopher Payne

© Eddo Hartmann

Op 15 juni Museum Dr. Guislain,
18 september Universiteit Antwerpen,
en 25 september deSingel Antwerpen:

Expertenmeetings over omgaan met psychiatrisch bouwkundig erfgoed.

Samenwerking tussen Christopher Payne, VAI,
UR architects, Vlaamse Vereniging voor Geestelijke
Gezondheidszorg en Museum Dr. Guislain Gent.

Voor concrete informatie zie

www.museumdrguislain.be

C'est ici que vit ma maison*

Cinq variations sur l'habitation et la folie

Le Musée Dr Guislain s'inspire de sa propre architecture hors du commun pour présenter cinq variations sur le thème « l'habitation et la folie ». Comment envisage-t-on le patrimoine architectural psychiatrique ? Et de quelle manière « l'habitation et la folie » ont-elles inspiré artistes et outsiders ?

CHRISTOPHER PAYNE

Asylums. Inside the closed World of State Mental Hospitals

Les grands asiles psychiatriques, autrefois perçus comme la réponse à la folie, tombent maintenant en désuétude et se perdent. En 2009, Christopher Payne (New York, USA) a immortalisé en photos, avec une exceptionnelle précision, les grands asiles psychiatriques délaissés des États-Unis, en quête de signes d'habitat, de foyer, d'intimité dans cette gigantesque architecture délaissée.

UR architects documentent les similitudes et les différences observées avec notre pays.

PETER GRANSER

J'ai perdu ma tête

Par cet ensemble, Peter Granser (Stuttgart, DE) réalise un compte rendu photographique de sa visite dans un institut psychiatrique de Normandie. Le photographe recherche des traces de vie dans cet environnement hospitalier anonyme. Un trou dans un mur, des dessins au sol, un lit défait : autant de signes d'appropriation d'un lieu.

EDDO HARTMANN

C'est ici que vit ma maison

Eddo Hartmann (Amsterdam, NL) donne à voir au visiteur dans quel état étonnant il a retrouvé sa demeure paternelle : un mélange déconcertant de style et d'usure au fil du temps.

ROBERT GARCET – JUUL SADÉE – RALPH NOORT

Échelle 1:200, un triptyque

Robert Garcet (Eben-Emael) a conçu, de son vivant (1912-2001), une étrange tour : la « folie » (entendez ici « chose déraisonnable ») la plus imposante et la plus connue de l'architecture belge. Une maquette géante en est exposée, avec des œuvres provenant de la tour. Juul Sadée rassemble la pensée et le travail de Robert Garcet, le sien et celui de Ralph Noort en une « situation », dont le point de départ commun est : « rencontrer, penser, créer ».

L' HABITATION ET LA FOLIE

L' art outsider

Inspirations d'artistes « outsider », chacun à sa façon, sur le thème : d'une maison et d'un foyer aux sans-abri.

This is where my house lives*

Five variations on living and madness

The Dr. Guislain Museum uses its own special architecture as a source of inspiration for the presentation of five variations on the theme 'living and madness'. How do people treat psychiatric architectural heritage? And how has 'living and madness' inspired artists and outsiders?

CHRISTOPHER PAYNE

Asylums. Inside the closed World of State Mental Hospitals

Large psychiatric institutions, considered the ultimate answer to the issue of madness in centuries past, now seem strange and lost. In 2009 Christopher Payne (New York, USA) depicted in photographs the large, abandoned psychiatric institutions in the United States, and did so with exceptional precision: in search of signs of habitation, domesticity and intimacy in the abandoned, mastodon architectural style. UR architects document the similarities with and differences from the situation in our own country.

PETER GRANSER

J'ai perdu ma tête

This series of photographs by Peter Granser (Stuttgart, DE) form a report on his visit to a psychiatric institution in Normandy. The photographer sets out in search of traces of life in the anonymous hospital environment. A hole in a wall, drawings on the floor, an unmade bed: signs of making a place one's own.

EDDO HARTMANN

This is where my house lives

Eddo Hartmann (Amsterdam, NL) allows visitors to bear witness to the remarkable condition in which he found his parent's home: a disconcerting combination of style and the unraveling of life.

ROBERT GARCET – JUUL SADÉE – RALPH NOORT

Scale 1:200, a triptych

During the course of his life (1912-2001) Robert Garcet (Eben-Emael) designed a strange tower: the most imposing and famous folly in Belgian architecture. A giant model of this will be exhibited, together with artworks from the tower. Juul Sadée interweaves the concepts and work of Robert Garcet with her own work and that of Ralph Noort into a 'situation'. In this respect, their joint point of departure is: *rencontrer, penser, créer* ('meet, think, create').

LIVING AND MADNESS

Outsider Art

When it comes to the theme of 'from house and home to homelessness', outsider artists are all inspired in their own ways.

* D'après les propos de Wouter De Ryck, neveu de la plasticienne Anne-Mie van Kerkhoven.

* after the words of Wouter De Ryck, cousin of the visual artist Anne-Mie van Kerkhoven.